

מגרש ביתי

מאת איתן עמיין

הקדמה

כשנקבע שהרוגין יתקיים העונה באיזור בן שמן, הימתי. 'מגרש ביתי' אמרתי לארון וגיא, שותפי לרוגין רמות מנשה. תפור עליינו. כשנקבע תאריך הרוגין ל-28.3.09 חימתי שוב. 50 שנה ועוד יום. יש מתחנהיפה יותר? מאז זרמו מעט מים בירדן, ובשלוחיו העונה הקודמת איימו בעיות דיסק להשבית את השממה מבعد מועד. באמצע אוגוסט, לאחר הפסקה מאונס למשך שלושה חודשים, התחלתי לחזור בהדרגה לאיומנים ועל הרוגין לא העזתי אפילו לחשב. לאחר שנדרמה היה שהענינים מתחילהם להסתדר, ארון נפצע, על גיא נאסר להתחרות וההשתפות ברוגין שוב נראתה רחואה מתמיד. בינוים הייצנו לאליפות ישראל וניסינו לדובב את פבל, שותפיו לחדר בתובל, לגלות לנו סודות מחדר המפות. נשבעתי שלא אנחר בלילה ושכובgori האוניברסיטה נסכים לרווח במדים מודען אס"א ת"א, אבל הדבר היחיד שהצלחנו להוציא מפהל זה שהרוגין יתקיים באיזור בן שמן. כאילו דא?! בתקרב מועד התחרות, נאלצנו לצמצם מרחקים ולהוריד קצב באימונים וסיכמנו לקבל החלטה סופית קצר לפני סגירתה הרשמה, כשהעל המקצה הארוך ויתרנו מראש. כשלוש שעות לפני סגירתה הרשמה, קיבלתי אור ירוק מארון כתום. לרגע קט עוד העלה ארון את הרעיון להשתתף במקצה לאربع שעות, אבל אני סירבתי בנימוק שבקטגוריה זו צריך לרווח כל הזמן ואילו בקטgoriyah השבע שעתות אפשר לרווח, ללכת מהר ולזחול לפקרים. אכן נימוק משכנע... זה הזמן להודות שלשינו לא היה ספק שלא מחייבים הוזמנות לרוגין משבח של פבל בחזר האחורי שלנו, או במילים אחרות 'בלי סיפורים' שם קבוצתינו ברוגין הקודם, שהוחלף זמנית לדגל ארousy היובל.

הפתעה

במשך כל השבוע דאגתי לאיים על כל מכרי ומוקרי ש愧 אחד לא יארגן לי מסיבת הפתעה ולאם חוגגים, החוגגים במצו"ש. המכ"מ שלי נגע על הרוגין תוך התעלמות מוחלטת מסימנים מיידים למתקפה הולכת וקרבה. הבן שלי חייב לחזור לצבאות במצו"ש ומזויים את הארוחה לשישי בערב? לא נראה, נעmis פסטה ונלק לישון מוקדם... ביום שני שישי אה"צ נפגשתי עם ארון, אירגנו תיק וקבענו להיפגש בשבוע הבא. לא אלאו אתכם בפרטם מיותרים אבל ברור שבאותו עבר למסעדה לא הגעתו ופסטה לא אכלתי. ניחשתם נכון. מסיבת הפתעה... אחרי ההלם הראשוני והחיבוקים וההנשיקות, אני עשויה הערצת מצב זריזה ומגיע למסקנה שלא הכל אבוד. אפשר לשחות (במידה) וудין להגיע לקו הזינוק בשמונה בבוקר. במשך כל הערב אני זואג לטפטף לחברים שאינם מנוטים (חתפלאו יש גם כאלה) מידע על הרוגין בתקופה שהם יבינו את הרמזו. קצר גשם, קצר קריקוי ואיכשהו אני מצילה ללכת לישון אחריה החוץ. באربع בבוקר אני מתעורר, מת מערב, מגלא במוחי את כל האירועים שקדמו למסיבה ואיך בדיקת הצלחו לעבד עלי. בשלב מסוים אני מבין שלישון כבר לא אחזoor ומארגן לעצמי ארוחה פסטה...

אסטרטגייה

האסטרטגייה שקבענו מראש התבessa על מספר עקרונות פשוטים:

- חלוקת כוחות מאוזנת ככל האפשר, ככלומר לא לפתחה בסערה ולסימן בקול ענות הולשה אלא לנסות לשמר על קצב מאוזן.
- בהתחשב במצבינו הפיזי, כדי לסייע את האזורה הצפון מזרחי (קבורות המכבים ונאות קדומים) בחלוקת הראשון של הניוטו ולהשאיר לסוף את האיזור הגبعי הנמצא בין יער בן שמן לבת ענבה.
- למרות הפתוי להסתפק במנשא מים אחד, עדיף ששנינו נרוץ עם מנשאים כי אין תחליף לוZNIMOT המידית של המים. ארון יצא עם כ-2.5 ליטר ואילו אני יצאת עמו ליטר ועוד בקבוק חצי ליטר ששימש בעיקר להכנת משקה איזוסטאר בתהנות המים שעברנו דרכם. את מנות האיזוסטאר הכנו מראש ולתיק הוסptri קצר גלים, פירות יבשים וחטיפים.

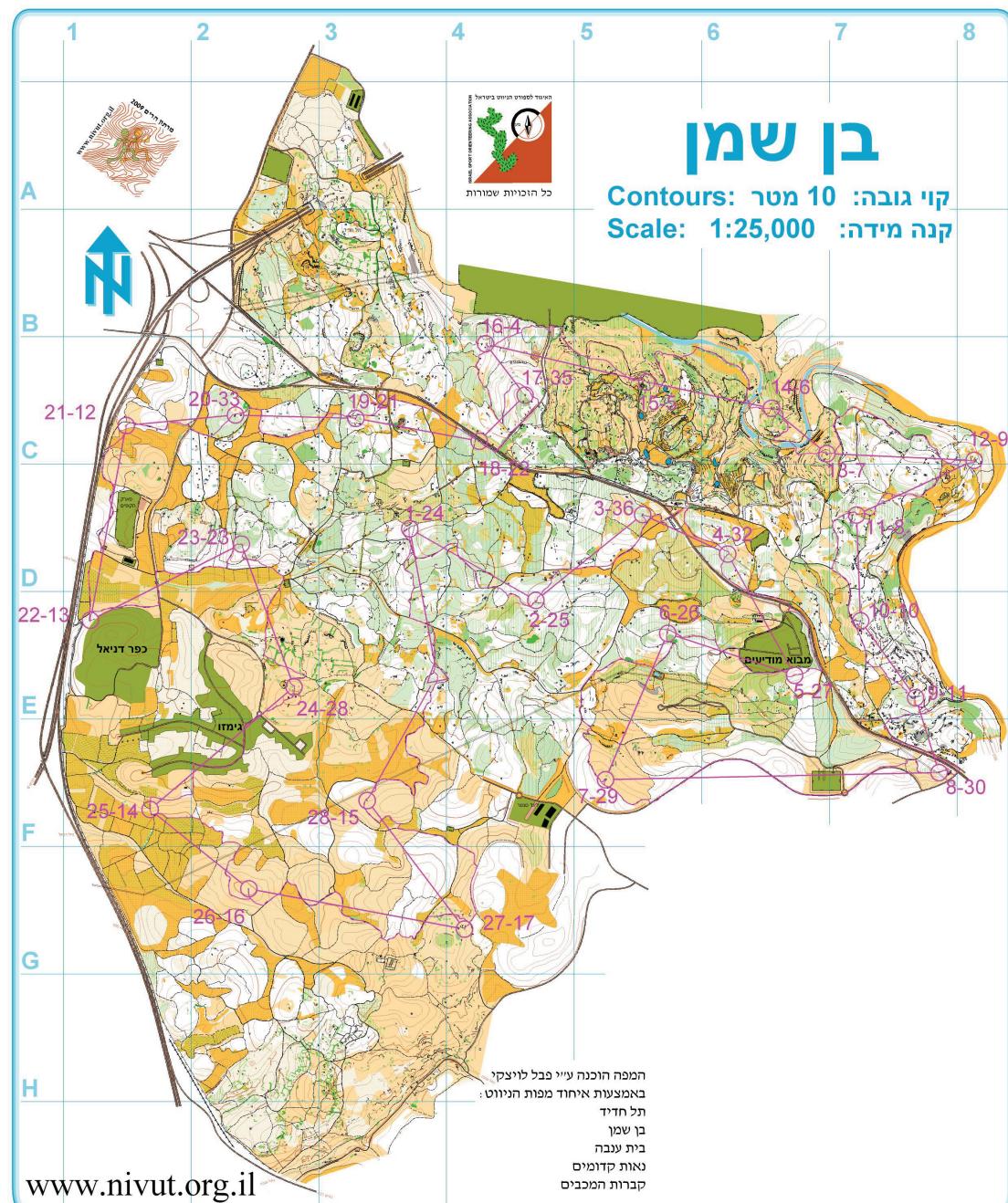
והופ יצאו לדרך

08:00 מקבלים את המפה ורואים שבגודול אפשר לשמר על התכנון המקורי, אם כי בשלב זה לא ממש מבינים את המשמעות של שיטת הניקוד.

בן שמן מזרח

יוצאים צפונה לכיוון תחנה 24 שבמרכזו מפה בן שמן כדי שלא ניאלץ לשוב אליה בהמשך הניוטו ומשם מתחילהם לkapel את התהנות לכיוון מזרח וצפון מזרח. מתחנה 24 ממשיכים לתחנה 25 כשמיון

חולפים נערי שריד. שם ממשיכים לתחנה 36. הפעעה של ארון קצר מציקה לו, אבל אני מכיר אותו וודע שהוא יתגבר. עוברים מתחת לכਬיש לכיוון תחנה 32 ומפלסים דרכינו דרך הצמיה הקוצנית, מבנים שטינו ושהינו צריכים להזמין דרך השטה הפתוחה שמצפון ומשיכים לכיוון מעבר מבוא מודיעין בדרכינו לתחנה 27. העיר יורך ויפה ובשלב זה אפשר אפילו ליהנות ממנו. שם אנחנו ממשיכים לתחנה 26 וירדים דרומה לכיוון 29 כשבדרך אנחנו פוגשים מספר נוטרים רכובים שזה לא מכבר החלו בניות. בעליה בסינגל המוביל לתחנה 29 סגורים עליינו עזרא ונעם על אופניהם ואל התחנה אנחנו מגיעים יהדי. באיזור התחנה אני מגניב מבט לכיוון דרום ונזכר באותו פעמים בהן הריצו אותי בטירונותו לראש הגבעה מכיוון דרום. מזל שאן זמן לסייעori 'the older we get the better we were' ואנחנו חותכים לכביש הפנימי בכיוון תחנת הדלק. ארון עין הנץ' קולט באופק את אינסה וסרג'י רצים. מלא הריצה אחריו יותר מתשע שעות, אבל איזה סגןון! אנחנו רעננים יותר ומצילחים להדביק אותם ולשמווע קצת חוות מהלילה, ולומדים שפבל שיחק איתם "מחפשים את המתמון", אלא שאת המזינים הטלפונים הוא לא העלה לשידור ...

בתחנה הדלק אנחנו נפרדים, עוברים בתחנה 30, חוזים את הכביש ונכנסים לאיור קברות המכבים. פוגשים שוב את נעם ועוזרא ומגיעים לתחנה 11. מעניין איך מצאו נוטי הילאה את הסינגל המוביל לתחנה... מכאן יוצאים לשביל הראשי, עוברים דרך 10, 8 ו-9 ופוגשים בפעם האחרון את עוזרא ונעם.

נאות קדומים

משיכים מערבה לכיוון נאות קדומים. בשלב זה אנחנו נעים בקצב טוב והשאננות עולה לנו במספר קווי גובה מיותרים בדרכינו לתחנה 7. בדרך מזהה 'עין הנץ' שועל או משוה דומה על קו הרכס ואילו אני מזהה אצלם ראשונים של עייפות. ביציאה מנוקודה 7 אנחנו מבצעים את הטעות הגדולה של הרוגין, מתעלמים ממערכת השבילים שמדרומים וממרב לתהנה וירדים היישר לכיוון הוואדי. זה לא היה כיף' מסכם אורן על השביל למטה ומאותו רגע אני מתחילה לחשוב רגלי. עולים לתחנה 6, מברכים לשולם את יעל ומאריך שנראים מאד נינוחים. טוב הם לא יודעים מה מצפה להם בדרך לתחנה 7... יורדים ומkipים את השולחה מצפון לאורך שדרת הבושים. אורן ממשיך בריצה ואני מודיע רשותית על משבرون. מטפסים לכיוון השביל שעלה גבי השולחה. גם זה לא היה כיף'. אולי הינו צרייכים לעלות לתחנה 5 מכיוון הוואדי. הקצב בנאות קדומים יורד מ-8-7 קמ"ש לכ- 5 קמ"ש. לא נורא, לפחות סימנו עם נאות קדומים.

تل חיד

בש.ג. של מתקן אדם אנחנו פוגשים את ברקוביץ' ושות'. אני קולט שהם מתחלים לדון בעונת הנזוטים הבאה של ליגת בתיה הספר וחותק במהירות לכיוון תחנה 4 כשאורן דולק בעקבותי. בשלב זה אנחנו מבנים שלא כדאי לנו לעبور דרך ארבעת התחנות הצפוניות של תל חיד ושם נספיק, נבעור בתחנות הדרומיות של בית ענבה. יותר נקודות, פחות מרחק וקצת יותר טיפוס. אם נספיק... בהגיאנו לתחנה 4 אני מבין שהגמתי בהיזוק השוכנים בנעלים ומשחרר קצת לפני שיהה מאוחר מדי. משיכים דרומה לכיוון 5, פוגשים את שאול ומתן שפי, מkipים על השביל המערבי ונמנעים מטיפים מיותרים בתוך השטה. ב- 5 אנחנו פוגשים את הילפנים. אני יודע שהם רשומים למקצה הילאה ולא ממש מבין מה הם עושים שם אחרי שעת הגג, אבל יעל מיד מרגיעה אותה "אני ל-12 שעות? נראה לך?" נרגעתי. בדרך לצומת חולפים על פנינו הזולברשטיינים והם נראים מעולה. מזוכרים לי את הקצינים שהם אחרי שבוע תרגיל בשטה נראים כאילו זה עתה יצא מהמקלה, או לחדופין את אליו סרגה אחרני ניוט. כל ניוט.

בן שמן מערב - חזרנו אל בורות המים...

חוצים את הכביש וחוזרים הביתה למפת בן שמן. ואת מי פוגשים בכניסה לבית? את אמא של אורן. לשולם ואנחנו בדרכינו מערבה. אולי זה השטה הקל ואולי היכרותינו אותו אבל מכאן אנחנו תופסים קצב בעוברינו דרך תחנה 22, לשולם לקבוצת תל שוד שראית קצת שודה, תחנה 21, לשולם למשחתה רז, תחנה 33 ותחנה 12. הפטgam אומר שכשהסוטים מרים את האורווה אף אחד לא יכול לעזרה אותם. ואכן אנחנו קרוביים לבית אבל מה לעשות, נשארו לנו עוד מספר תחנות בדרך. בדרך לתחנה 13 שלייד כפר דניאל עוצרים להתרענות קלה בבית הקברות המקומי. מלאים מצברים ודולקים בעקבות פבל וקטрин יופה. תחנה 23 לא קשורה לכלום ואנחנו עוברים דרכה רק כדי למצוא בה את אבא פבל (ולדימיר). זהו. מכאן כבר לא נפגוש אף נווט ואם שכחתי מישחו בדרך, איתו הסליחה.

גימזו ובית ענבה צפון

יש לנו לפחות משעתים לסיום. אל החלק הדרומי של בית ענבה כבר לא נגייע הניות ושאלת השאלה היא האם נספיק להגיע לתחנה 17 הנמצאת בחלק המזרחי של בית ענבה. אני בספק אבל אורן מרגיע. עכשו זה כבר ענין של הירושדות. מטפסים לתחנה 28 שעלה תל גמו וירדים לכיוון היישוב. הירידות הורגוטות אותן וברק ימין זעקה. בעוברינו ביישוב, פוגשת אותנו חברה ילדים. "איזה מקום אתם?" בפרק בלתי מוסבר של אופטיות אני עונה להם "מקום טוב במיוחד" ואילו אורן מתעקש לומר להם שאנו במקומות 72 מתחוך 73 קבוצות. יותר לא נוכל להראות את פרצופינו בಗימזו... איפשהו בדרך חודר קווץ גדול לנעל. זה נראה אותן ממשיים (גימזו או לא גימזו?) ואני מכריז על הפסקה להתארגנות בנקודה 14. שלוש דקות ההתארגנות משפרות פלאים את מצב. השעה כבר 13:40 ומכאן אנחנו נותנים גז. עולים לתחנה 16,,toprim דרך הכרמים לתחנה 17 כשליד הרבה רגב אני כבר לא בפוקוס מלא וכמעט מסדר לנו עליה קטנה נוספת. ברור לי שנעמדו בזמן ורק אורן עוד דואג לדרבן אותו כאילו אין מהר. מכאן מתחילה הדרך חזקה, בטעות מסוימים עד 200 מ' בדרך ל-15. כל מטר קובל וכל חצי מטר כואב. אני מפנהו על שביל דמיוני בשדות החיטה המקצר את הדרך לסיום בכמה מאות מטרים. אלא שפנטזיות לחוד ומציאות לחוד ואנחנו נאלצים להקיף את השדה. מأتים מלי סיום אני אומר לאורן שאין ברירה וחיבים לסיים ברכיצה...

שש שעות, ארבעים ושבע דקות וחמשים דקות של שכرون חושים. בסדר, לא כל הזמן...
... 44.75 ק"מ. יותר מ-1000 מ' טיפוס. 5400 קלוריות (לפי השעון של אורן).

תודה לפבל שתיכנן וביצע ולאורן, שותפי לדרך הארוכה, תרתי משמע.